

II

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση)

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΣΥΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 13ης Ιουνίου 1985

για την κοινωνική προστασία των εθελοντικά εργαζομένων για την ανάπτυξη

(85/308/ΕΟΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 235,

το σχέδιο σύστασης που υπέβαλε η Επιτροπή⁽¹⁾,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου⁽²⁾,

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής⁽³⁾,

Εκτιμώντας:

ότι το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της 25ης και 26ης Ιουνίου 1984 εξέφασε την ευχή ότι τα κράτη μέλη θα αναλάβουν πρωτοβουλίες για να ενθαρρύνουν τους νέους να συμμετάσχουν στις ενέργειες που διεξάγει η Κοινότητα εκτός των συνόρων της και, ιδιαίτερα, ότι θα υποστηρίξουν τη δημιουργία εθνικών επιτροπών ευρωπαϊών εθελοντών για την ανάπτυξη, οι οποίες θα συγκεντρώνουν τους ευρωπαίους νέους που επιθυμούν να εργαστούν σε προγράμματα πραγματοποιούμενα σε αναπτυσσόμενες χώρες·

ότι η λήψη μέτρων για την ενθάρρυνση των εθελοντών για την ανάπτυξη να εργαστούν σε παρόμοια προγράμματα θα συμβάλει στη συγκεκριμένη υλοποίηση της πολιτικής της συνεργασίας που χαράσσουν από κοινού η Κοινότητα, τα κράτη μέλη και οι χώρες του Τρίτου Κόσμου, και των οποίων ο στόχος είναι η προώθηση της οικονομικής, κοινωνικής και πολιτιστικής ανάπτυξης στις αναπτυσσόμενες χώρες·

ότι τέτοιου είδους δραστηριότητες μπορούν να παράσχουν σε πρόσωπα που έχουν το σχετικό ενδιαφέρον και είναι εξειδικευμένα σε τομείς χρήσιμους για την ανάπτυξη, μια ενδιαφέρουσα εμπειρία και συμπληρωματική κατάρτιση, σύμφωνα με τους στόχους που ορίζονται στο άρθρο 128 της συνθήκης·

ότι θα πρέπει, συνεπώς, να ληφθούν μέτρα για την εξάλειψη των φραγμών που εμποδίζουν τους ενδιαφερόμενους να αποδεχθούν μια θέση εθελοντικής εργασίας·

ότι η μη ύπαρξη, στα συστήματα κοινωνικής προστασίας ορισμένων κρατών μελών, μιας επαρκούς κάλυψης των προσώπων αυτών και των μελών των οικογενειών τους τόσο κατά τη διάρκεια της περιόδου συνεργασίας, όσο και κατά την περίοδο προετοιμασίας για την εργασία αυτή, αποτελεί φραγμό γι' αυτή τη μορφή απασχόλησης·

ότι, ωστόσο, οι απαραίτητες εξουσίες για την πραγματοποίηση του στόχου αυτού της Κοινότητας δεν προβλέπονται σε άλλο σημείο της συνθήκης και ότι πρέπει συνεπώς να γίνει προσφυγή στο άρθρο 235,

(1) ΕΕ αριθ. C 16 της 17. 1. 1985, σ. 11.

(2) ΕΕ αριθ. C 122 της 20. 5. 1985, σ. 80.

(3) Γνώμη που διατυπώθηκε στις 27 Μαρτίου 1985 (δεν δημοσιεύθηκε ακόμα στην Επίσημη Εφημερίδα).

ΣΥΝΙΣΤΑ ΣΤΑ ΚΡΑΤΗ ΜΕΛΗ:

- A. — να αναγνωρίσουν ως έναν από τους στόχους της κοινωνικής τους πολιτικής την εξασφάλιση κοινωνικής προστασίας στους εθελοντικά εργαζόμενους για την ανάπτυξη ή να καλύψουν τα κενά που υπάρχουν σ' αυτό τον τομέα,
- να θεωρούν ως «εθελοντικά εργαζόμενους για την ανάπτυξη» τα πρόσωπα που αποστέλλονται, ενδεχομένως σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία, σε αναπτυσσόμενες χώρες μέσω αναγνωρισμένων μη κυβερνητικών οργανισμών, είτε αυτοί επιδοτούνται από το κράτος είτε όχι, με όρους αμοιβής παραπλήσιους με τους τοπικούς όρους, με σκοπό να συμβάλουν θετικά στη φυσική, οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη αυτών των χωρών· να θεωρούν ως «μέλη των οικογενειών τους» τα άτομα που ορίζονται ως «μέλη της οικογένειας» από τις εθνικές νομοθεσίες και πρακτικές,
- να λάβουν για το σκοπό αυτό τα αναγκαία μέτρα ώστε να εξασφαλίσουν την κοινωνική προστασία των εθελοντών καθώς και των μελών των οικογενειών τους, εμπνεόμενα από τις παρακάτω αρχές:
1. Οι εθελοντικά εργαζόμενοι για την ανάπτυξη και τα μέλη των οικογενειών τους θα πρέπει να καλύπτονται από κοινωνική προστασία ανάλογη με εκείνη που υπάρχει στη χώρα αποστολής για τα άτομα που ασκούν παρόμοιες δραστηριότητες στην εν λόγω χώρα.
Η προστασία αυτή καλύπτει και την περίοδο προετοιμασίας, την οποία διανύει ο ενδιαφερόμενος στη χώρα αποστολής, δυνάμει συμβάσεως.
Η προστασία αυτή θα πρέπει να αφορά τόσο τις παροχές κατά τη διάρκεια της υπηρεσίας σε μια αναπτυσσόμενη χώρα όσο και την απόκτηση και διατήρηση των κοινωνικών δικαιωμάτων κατά τη διάρκεια αυτής της υπηρεσίας, ώστε να εξασφαλίζεται η κοινωνική προστασία μετά την επιστροφή.
 2. Η προστασία θα πρέπει να αφορά τις παρακάτω περιπτώσεις:
 - α) ασθένεια,
 - β) μητρότητα,
 - γ) αναπηρία,
 - δ) γήρας,
 - ε) θάνατο,στ) εργατικά ατυχήματα και επαγγελματικές ασθένειες που αναγνωρίζονται από το οικείο κράτος μέλος,
 - ζ) ανεργία μετά την επιστροφή,
 - η) οικογενειακά θάρη στο έδαφος της Κοινότητας.Οι εθνικές νομοθεσίες μπορούν να περιορίζουν την εξαγωγή ορισμένων παροχών ή να προσαρμόζουν το αντίστοιχο ποσό.
 3. Η προστασία των εθελοντών και των μελών των οικογενειών τους θα πρέπει να οργανωθεί με όσο το δυνατόν πληρέστερο τρόπο στα πλαίσια των εθνικών συστημάτων.
Αυτό συνεπάγεται ότι οι εθελοντές δεν θα πρέπει να αποκλείονται από την κοινωνική προστασία για τη δραστηριότητά τους για την ανάπτυξη, ακόμη και αν η αμοιβή τους στις αναπτυσσόμενες χώρες είναι μικρότερη από το ελάχιστο ποσό στο οποίο βασίζεται το δικαίωμα για κοινωνική προστασία.
 4. Το κόστος της προστασίας αυτής θα πρέπει να αναλαμβάνεται με τον κατάλληλο τρόπο, σύμφωνα με τις εθνικές νομοθεσίες και πρακτικές.
 5. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να εξασφαλίζουν ίση μεταχείριση μεταξύ των προαναφερομένων εθελοντών και των μελών της οικογένειάς τους που είναι υπήκοοί τους και των προαναφερόμενων εθελοντών και των μελών της οικογένειάς τους που είναι υπήκοοι άλλων κρατών μελών, στο βαθμό που εφαρμόζονται οι κοινοτικές διατάξεις σχετικά με τους διακινούμενους εργαζομένους.

6. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να ακολουθούν, ανάλογα με τις περιπτώσεις, τις ακόλουθες διαδικασίες:
1. η προστασία θα πρέπει να είναι οργανωμένη σύμφωνα, ιδίως, με μια ή περισσότερες από τις παρακάτω μεθόδους:
 - α) εξομοίωση των περιόδων υπηρεσίας σε μια αναπτυσσόμενη χώρα με περιόδους ασφάλισης, επαγγελματικής δραστηριότητας ή διαμονής που προβλέπονται από τη νομοθεσία ή την πρακτική του κράτους αποστολής, προκειμένου να προσδιορισθεί το δικαίωμα επί αυτών των οφειλομένων παροχών (ή ενδεχομένως, να υπολογιστεί το ύψος των παροχών) σε περιστάσεις που είναι δυνατόν να ανακύψουν μετά τον επαναπατρισμό·
 - β) διατήρηση, για ένα χρονικό διάστημα που ορίζεται από τη νομοθεσία του κράτους αποστολής, των δικαιωμάτων των ατόμων τα οποία θα έπαυαν διαφορετικά να υπάγονται στη νομοθεσία αυτή σε περίπτωση γεγονότων σύντομης διάρκειας που μπορεί να συμβούν κατά την περίοδο προπαρασκευαστικής κατάρτισης ή υπηρεσίας·
 - γ) χρησιμοποίηση της απόστασης, η οποία προβλέπεται από τις συμβάσεις κοινωνικής ασφάλισης που έχουν συναφθεί μεταξύ του κράτους αποστολής και των οικείων αναπτυσσόμενων χωρών, ή, αν δεν υπάρχουν τέτοιες συμβάσεις, από τη νομοθεσία του κράτους αποστολής·
 - δ) χρησιμοποίηση της εθελοντικής ασφάλισης των εκπατριζομένων που προβλέπεται από τη νομοθεσία του κράτους αποστολής, ή, αν δεν υπάρχει παρόμοιο καθεστώς, θέσπιση ειδικής εθελοντικής ασφάλισης υπέρ των εργαζομένων εθελοντικά για την ανάπτυξη και των μελών των οικογενειών τους·
 - ε) εξακολούθηση της πληρωμής των αποδοχών κατά τις περιόδους προσωρινής ανικανότητας για εργασία λόγω ασθένειας, μητρότητας ή ατυχήματος, κατά την παραμονή των εθελοντών και των μελών των οικογενειών τους σε μια αναπτυσσόμενη χώρα.
 2. Τα κράτη μέλη φροντίζουν ώστε το γεγονός ότι η αμοιβή των εθελοντών κατά την άσκηση των δραστηριοτήτων τους για την ανάπτυξη είναι μικρότερη από το κατώτατο ποσό θάσει του οποίου καθορίζεται το δικαίωμα για κοινωνική προστασία να μην έχει ως συνέπεια τον αποκλεισμό τους από το δικαίωμα να απολαύουν αυτής της προστασίας ή από το δικαίωμα για προαιρετική ασφάλιση δυνάμει αυτής της νομοθεσίας.
 3. Τα ιατρικά έξοδα τα οποία καταβάλλουν οι εθελοντές ή τα μέλη των οικογενειών τους κατά την παραμονή τους σε μια αναπτυσσόμενη χώρα θα πρέπει να τους επιστρέφονται σύμφωνα με τη νομοθεσία του κράτους αποστολής·
 - β) πάντως, όταν δεν προβλέπεται η επιστροφή των ιατρικών εξόδων, η προστασία των εθελοντών και των μελών των οικογενειών τους, σε περίπτωση ασθένειας, μητρότητας ή ατυχήματος, κατά την παραμονή σε μια αναπτυσσόμενη χώρα, θα μπορεί να γίνει υπό μορφή ιδιωτικής ασφάλισης·
 - γ) το δικαίωμα ιατρικής περίθαλψης που αναγνωρίζεται στους εθελοντές που έχουν αποσπασθεί ή ασφαλισθεί εθελοντικά και στα μέλη των οικογενειών τους θα πρέπει να διατηρηθεί έτσι ώστε να καλύπτει ένα διάστημα ορισμένης διάρκειας μετά την επιστροφή στη χώρα αποστολής, εκτός αν οι ενδιαφερόμενοι καλύπτονται κατά την περίοδο αυτή ως μόνιμοι κάτοικοι ή άνεργοι.
 4. Κατά την περίοδο προετοιμασίας που διανύουν δυνάμει συμβάσεως, οι εθελοντές στη χώρα αποστολής θα πρέπει, αν παραστεί ανάγκη, να εξομοιώνονται με μισθωτούς όσον αφορά την εφαρμογή της νομοθεσίας ή της πρακτικής της χώρας αποστολής για τον καθορισμό του δικαιώματος ιατρικής περίθαλψης σε περίπτωση ασθένειας ή ατυχήματος, εκτός εάν εν πάση περιπτώσει καλύπτονται ως κάτοικοι. Τα μέλη των οικογενειών τους θα πρέπει επίσης να καλύπτονται κατά τη διάρκεια και λόγω αυτής της περιόδου κατάρτισης.

5. Για να μπορούν να επωφεληθούν από την προστασία κατά της ανεργίας μετά την επιστροφή τους, στους εθελοντές και στα μέλη των οικογενειών τους που εργάστηκαν επίσης ως εθελοντές και, εάν είναι απαραίτητο, κατέβαλαν συνεισφορές για τη χρονική περίοδο που αναφέρεται στο ανωτέρω σημείο 4, θα πρέπει να αναγνωρίζεται ο χρόνος που αφιέρωσαν σε αυτή τη δραστηριότητα ως περίοδος ασφάλισης ή απασχόλησης.
- B. Μέσα σε δύο χρόνια από την έκδοση αυτής της σύστασης, τα κράτη μέλη θα ανακοινώσουν στην Επιτροπή τα απαραίτητα στοιχεία που θα της επιτρέψουν να συντάξει έκθεση την οποία υποβάλλει στο Συμβούλιο, σχετικά με την παρόδο που έχει σημειωθεί και τα εμπόδια που παρουσιάζονται κατά την εφαρμογή της κοινωνικής προστασίας των εθελοντικά εργαζομένων για την ανάπτυξη και, αν χρειαστεί, να προτείνει κάθε άλλο μέτρο αναγκαίο για την πραγματοποίηση των κοινών στόχων.

Λουξεμβούργο, 13 Ιουνίου 1985.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

G. DE MICHELIS
